

Bc. Hana Ehlová, DiS.

Smetanův *Pražský karneval*, posudek školitele magisterské práce

Bezprostředním podnětem k tematické volbě magisterské práce Bc. Hany Ehlové, DiS. bylo znovuobjevení skici k Smetanovu *Pražskému karnevalu* a její publikování v roce 2010. Od toho se odvíjelo několik tematických okruhů, které bylo nutno propracovat pro porozumění mnoha detailů, které se v průběhu relativně krátkého času po Smetanovu sklonku života okolo tohoto díla soustředily. Za prvé to bylo dotvoření obrazu Smetanova posledního tvůrčího období Otakarem Hostinským jako ukončení skladatelské dráhy ve smyslu úpadku tvořivých sil skladatelových, což se kromě *Pražského karnevalu* dotklo také *Druhého smyčcového kvartetu d moll*. Proti tomuto pojetí úpadku a vyčerpání tvůrčích sil byl postaven obraz PK jako díla otevírajícího průhledy do budoucnosti, které bylo vybráno jako dílo k zahájení festivalu soudobé mezinárodní hudby v roce 1924. Tyto dvě krajní koncepce stojí proti sobě jistým způsobem až dodnes.

Podrobná heuristická práce Hany Ehlové se soustředila jednak na propracování detailů geneze samotného díla od prvopočátků a umožnila vřadit dílo v kontextu tvorby Bedřicha Smetany do jeho širšího uvažování ruku v ruce s nezbytnou heuristikou ukazující tradici převleků a karnevalizace, která s předchozím rozsáhlým vývojem vrcholila právě v 19. století. Kromě tohoto pregnantního zasazení do Smetanova dlouhodobého uvažování a vřazení do uměleckých proudů a tendencí 19. století se tato podrobná heuristika soustředila k další interpretační tradici tohoto díla, které svědčí nejenom o oněch dvou rozdílných pohledech na *Pražský karneval*, ale také na proměny dobového interpretačního a akustického ideálu. Neobvyklé množství výkladů ve smyslu úprav svědčí právě o proměnách směřujících nejenom k „vylepšení“ díla, ale právě k proměně onoho interpretačního a zvukového ideálu.

V neposlední řadě se práce Hany Ehlové dotýká interpretace nejen těchto změn, ale také rozhojňuje pohled na osobnosti, které jako sběratelé umění ve 20. století pomáhaly formovat obraz hudebního života nově vzniklého státu: takových dosud nepovšimnutých zjevů, jako byl Josef Sallač.

Práce vyniká vytříbeným jazykem, bohatstvím otázek, které diplomantka materiálu klade a invencí, s níž se snaží na tyto otázky hledat kvalifikované odpovědi.

Z hlediska vědeckých kvalit proto navrhuji hodnocení výborně.

V Kladně, dne 15. ledna 2020

Prof. PhDr. Marta Ottlová